

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Ind i Haven Jesus gik

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Ind i Haven Jesus gik", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 494. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid133420.pdf> (tilgået 10. april 2021)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

No. 262. *)

✠ Ind i Haven *Jesus* gik,
Sørgelig tilmode,
Faldt saa med et Himmel-Blik
Fader sin tilfode;
Mærk det, Christen, vaag og beed!
Far ei til forvoen!
Kun til hvem der knæler ned,
Daler Kraft fra Oven!

✠ Tages maa og tømmes ud
Lidelsernes Bæger,
Men et himmelsk Sende-Bud
Hjertet vederkvæger;
Christen! saa i Dødens Strid
Himmelen dig vinker,
Saa din Sjæl kun higer did,
Kaster hvad den sinker!

✠ *Jesus*, uden Skyld og Sag,
Blev i Haven bundet,
Dertil Synden, Nat og Dag,
Rebet havde spundet;
Men vil nu den fule Aand
Mig for Synden binde,
Han i *Jesu* bundne Haand
Skal min Løser finde!

✠ Mellem Djævle og Udyr
Jesus staaer taalmodig,
Under falske Vidnesbyrd
Slaaes Han blaa og blodig;
Vil da som min Herre huld
Verden mig begegne,

* 495

✠ For en Tjener syndefuld
Hvad er det at regne!

✠ Peder! saae du, hvor det gik?
Vi er ingen Helte,
Os kun Herrens Frelser-Blik
Styrke kan og smelte,
Derfor, Herre, tab mig ei
Nogentid af Syne,
Og gaaer jeg paa Vantroes Vei,
Mig dit Blik nedlyne!

✠ Christi Kors kun nødig bar
Simon af Cyrene,
Herrens Byrde tykkes svar,
Ei for ham alene,
Men naar jeg betænker ret,
Hvem mig Korset rækker,
Som en Palme-Green det let
Sig mod Himlen strækker!

✠ Paa sit Kors blev nagelfast
Himmerigs Fribaarne,
Da for mange Trælle brast
Bolt og Fange-Taarne,
Igienløste kan nu vi

Os med Ham forbinde,
Som gjør Sine evig fri,
Hvor Guds Søn er inde!

☒ Til dit Folk, Du Jøde-Drot,
Vil jeg mig da regne,
Skiøndt Dig times Kval og Spot
Mest af dine Egne,
Jeg mig føler vis derpaa,
At naar Stjerner falde,
496 Skal din Throne dog bestaae,
Du mig Broder kalde!

☒ I dit Ord »det er fuldbragt«
Har min Sjæl sig hvilet,
Havde ei det Ord Du sagt,
Længst var jeg fortvi'let,
Men det Ord i Sandheds Mund
Sige vil saameget:
Tro og haab og elsk Mig kun!
Regningen er streget!

☒ Sortnet var den gyldne Soel,
Da min Frelser, rolig,
Gud i Vold sin Aand befoel,
Som en Søn fortrolig;
Saa skal jeg i *Jesu* Navn,
Hvad end før jeg frister,
Siælen lægge Gud i Favn,
Naar mit Øie brister!

☒ Da det sidste Suk Han gav,
Hele Jorden bæved,
Klipper revned, og i Grav
Dødninger sig hæved;
Giør Hans Suk det Underværk,
Hvad da Hersker-Tonen!
Er paa Korset Han saa stærk,
Hvad da ei paa Thronen!
Ned Han sank vel under Muld,

☒ Blev dog ufortæret,
Throner nu paa meer end Guld,
Som Gud-Fader æret,
Derfor, Christen, krymp dig ei
Nu ved Orme-Gaarden!
497 God er *Jesu* Konge-Vei,
Christ-Naturens Orden!

☒ *Jesu* Pine, Kors og Død,
Er min Lyst og Glæde,
Derom jeg i al min Nød
Vil som Fuglen kvæde,
Thi jeg veed, hvor Herren er,
Skal Hans Tjener være,
Og hvem Sønnen haver kiær,
Vil Gud-Fader ære!

☒ Uvist synes det mig tit,
Om jeg elsker, Herre!
At jeg elsker Dig for lidt,
Vist er det, desværre!
Men om end al Verden leer
Ad mit Lidt ivente,
Aldrig jeg mig ønsker meer
End Du mig fortjende!